

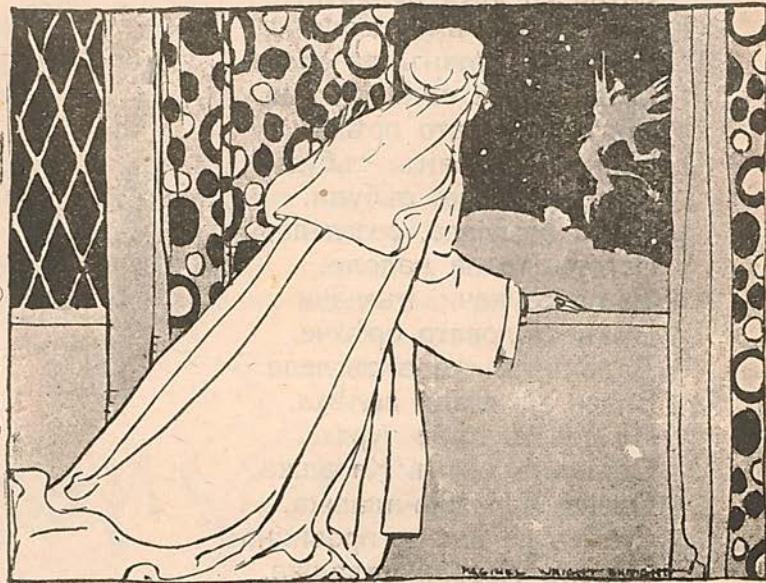
Изведнажъ царицата се засмѣ и извика:

„Ними, ними, нотъ,

Ти си Томъ-Титъ-Тотъ!“

Дяволчето изписка уплашено, защото царицата позна името му, и изхвръкна навънъ презъ прозореца.

То изчезна въ тъмнината на нощта и царицата никога вече не го видѣ.

ГОГОВИТЪ КОНЧЕТА.

Малкиятъ Гого има нѣколко дървени кончета. Той е яхналъ своя Червенко. Макаръ кончето да е безъ уши и гривата му да прилича на изпочупенъ гребенъ, Гого си го обича повече отъ другите кончета.

Червенко лети като вѣтъръ. Той носи вече Гога въ далечни страни. Цвѣтъта по килима сѫ чудновати цвѣти изъ топлитѣ мѣста.

Добъръ пжть, драги Гого! Нека твоето конче те носи щастливо изъ царството на приказкитъ. А когато пораснешъ, пожелавамъ ти да яхашъ две кончета, които ще те водятъ винаги по правия пжть. Едното е буйно, а другото — кротко. И дветѣ сѫ хубави. Едното се назова Решителност, а другото — Доброта.

Анатоль Франсъ.